

TIL FORÆLDRENE. [Christiania, d. 16de Juli 1856].

Kjære Forældre!

Efter lang Taushed — desværre — høre I atter fra mig. Jeg har længe ikke villet skrive, fordi jeg intet Godt havde at skrive om — det Onde hører man altid tidsnok. Jeg har været syg, og jeg har sparet Eder en unyttig Ængstelse ved ikke at skrive derom — jeg stolede paa, at I ikke fik det at vide paa anden Vei — førend nu, da jeg er bleven frisk. I Begyndelsen af April blev jeg syg og maatte til Sengs, og forlod heller ikke Sengen i 6 Uger, [s. 72](#) med Undtagelse af nogle Timer, da jeg sad oppe. Først i Slutningen af Mai fik jeg Lov til at være ude, først nogle Timer midt paa Dagen, siden hele Dagen. I Midten af Juni begyndte jeg først paa Contoret. —

I Begyndelsen af dette Aar havde jeg saa meget at skrive, at jeg ikke kunde bekvemme mig til at gribe Pennen for at skrive Brev. Jeg skrev som Copist i Kirkedepartementets Expeditionscontor — dette har jeg været siden Nytaar —; jeg skrev som Formand i Samfundet, jeg skrev som Redacteur af Studenterbladene, og jeg skrev Indlæg for Advocat Kildal. Alt Skriveri lugtede for mig i den nervøse Tilstand, hvori jeg den Gang befandt mig. Nu er det vistnok meget bedre. Men jeg har faaet et andet Arbeide, som jeg maa skynde mig med, da min Sygdom har voldt en stor Forsinkelse. Det er en Oversættelse af Fryxells Fortælling om den svenske Konge Gustav Vasa, som jeg skal levere til Folkeoplysningsselskabet; den bliver 14 Ark stor — foruden en Indledning, som jeg selv skal skrive —, og skal være færdig og trykt i September Maaned. Følgen er, at jeg maa arbejde af alle Kræfter, Noget, som just ikke er efter Doctorens Hoved; han har talt lidt om, at jeg burde reise bort en Stund; men deraf bliver der neppe Noget, hvor meget jeg end ønsker at see Hjemmet.

— — —

Jeg har altsaa, som I see, skiftet Stilling en Smule. Det er dog ikke Andet, end at jeg er gaaet fra et Contor i Kirkedepart. — thi Rigsarchivet hører under Kirkedept. — over til et andet og beholder altsaa min Anciennitet paa en Maade, forsaavidt det kan hjælpe mig til Noget. At jeg traadte ud af Rigsarchivet, var mere en Følge af tilfældige Omstændigheder end fordi jeg manglede Lyst til at være der. Rigtignok var der ingen Forfremmelse at vente og neppe nogen Lønsforbedring heller; men jeg havde dog en vis Forkjærlighed for de gamle Papirer og var gjerne blevet der endnu en Tid; men nogle Smaating, som berørte mig ubehageligt, foranledigede, at jeg — uden at fordre Løns- [s. 73](#) forhøielse, som jeg ellers vilde have gjort — modtog et Tilbud fra Expeditionssekretær og Statsraad om at træde ind i Kirkedepart. Nu er jeg beskæftiget med at skaffe Præsterne Laan til at bebygge sine Præstegaarde og andre saadanne hyggelige Forretninger; før jeg blev syg, havde jeg en Sag fra Ekersund, hvor I jo negte at vedligeholde Præstens Kirkevei — hvad er det for en Kirkevei? Der er i Sandhed ingen anden Raad end at anlægge Proces mod det obstanasige Formandskab; men procederende Præster ere mig en Vederstyggelighed. — Hvorlænge jeg forresten vil skrive Breve og Indstillinger der i Dept., agter jeg at tage under nærmere Overveielse, naar jeg har faaet min Bog færdig.